OREDOWNIK

POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi w środę i w sobotę w miarę potrzeby. — Prenumerata miesięczna wynosi 2.00 złote. — Poszczególny numer 60 groszy.

Ogłoszenia w części nieurzędowej przyjmuje się za opłatą 80 gr od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 złotych od wiersza.

Administracja: Wydział Powiatowy w Wejherowie. Telefon 30 i 50.

Nr. 5. | **Wejherowo, sobota, dnia 2 lutego 1929 r.** | **Rok III.**

Treść:

17.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 stycznia 1929 r.

o wyłączeniu gminy miejskiej Gdynia z powiatu morskiego i utworzeniu z niej odrębnego powiatu miejskiego.

Na podstawie art. 73 i 104 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. Gminę miejską Gdynia wyłącza się z powiatu morskiego i tworzy się z niej odrębny powiat miejski dla celów administracji państwowej oraz samorządowej.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: K. Bartel

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, iż rozporządzenie to weszło w życie z dniem 24. I. 1929 r.

Wejherowo, dnia 28. 1. 1929 r.

Starosta: Lipski

18.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 10 grudnia 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Spraw Wojskowych, Skarbu, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa, Komunikacji, Robót Publicznych, Poczt i Telegrafów oraz Reform Rolnych w sprawie wykazów płacy pracowników umysłowych.

Na podstawie art. 14 i 57 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z d. 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 323) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie zakłady pracy, zatrudniające pracowników, objętych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych, obowiązane są prowadzić wykazy płacy bądź w formie list płacy, bądź w formie kontowych ksiąg płac.

Wykazy płacy powinny być dokładnym obrazem rozrachunków z pracownikami tj. powinny zawierać dane w sprawie dokonywanych wypłat wynagrodzenia oraz w sprawie dopuszczalnych prawnie potrąceń z wynagrodzenia, doko-

nywanych przy wypłatach, umożliwiające władzy nadzorczej sprawdzenie prawidłowości wypłat i potrąceń.

Wykazy płacy powinny zawierać następujące dane:

1) Nr. porządkowy;
2) nazwisko i imię pracownika;
3) rodzaj zatrudnienia pracownika;
4) data wypłaty;
5) wynagrodzenie z wyszczególnieniem:
 a) okresu czasu, za jaki przypada wynagrodzenie,
 b) ilości godzin nadliczbowych i wysokości zapłaty za godziny nadliczbowe w zakładach pracy podlegających ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 Nr. 2, poz. 7),
 c) ogólnej sumy wynagrodzenie pieniężnego,
 d) ogólnej sumy wynagrodzenia w naturze
 e) łącznej sumy wynagrodzenia (pieniężnego i w naturze);
6) potrącenia;
7) suma wynagrodzenia przypadającego do wypłaty;
8) potwierdzenie odbioru wynagrodzenia bądź w całości, bądź tylko pieniężnego.

W postaci rubryk winny być podane: w listach płacy punkty: 1, 2, 3, 5b i c, 6, 7 i 8, a w kontowych księgach płacy punkty: 4, 5, 6, 7 i 8.

W rubryce „wynagrodzenie" powinny być nadto zamieszczone podrubryki, jak: stałe wynagrodzenie, prowizja, procenty od obrotu, produkcji i oszczędności, udział w zyskach, gratyfikacja, inne wynagrodzenia dodatkowe itd. zależnie od tego, jaki system obliczania wynagrodzenia stosuje dany zakład pracy w stosunku do swych pracowników.

W rubryce „potrąceń" powinny być zamieszczone podrubryki, jak: Kasa Chorych, Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, inne ubezpieczenia społeczne, każde oddzielnie, podatek dochodowy oraz inne potrącenia z tytułów przewidzianych w art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych, każde oddzielnie.

Ponadto pracodawcy mogą zamieszczać w wykazach płacy inne dane dotyczące rozrachunku z pracownikami.

§ 2. Wykazy płacy powinny być przechowywane w zakładzie pracy przez okres pięcioletni.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Dr. Jurkiewicz.

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski

Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski

Minister Skarbu: G. Czechowicz

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Świtalski

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski

Minister Komunikacji: Kühn

Minister Robót Publicznych: Moraczewski

Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedzińsk

Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, iż rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 23 marca 1929 r.

Wejherowo, dnia 27. 12. 1928 r.

Starosta: Lipski.

19.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 25-go września 1928 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16-go marca 1928 roku o położnych.

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16-go marca 1928 r. o położnych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 316) postanawiam co następuje:

I. Praktyka położnicza.

§ 1. Osoby, pragnące wykonywać czynności położnych, winny zarejestrować się u powiatowej władzy administracji ogólnej, przedkładając:

a) dowód obywatelstwa polskiego, oraz
b) dyplom z ukończenia jednej ze szkół położnych, znajdujących się na obszarze Państwa Polskiego.

Przy rejestracji położna winna wskazać dokładny adres zamieszkania oraz zawiadomić powiatową władzę administracji ogólnej o każdorazowej zmianie adresu.

§ 2. Osoby, posiadające dyplomy z ukończenia zagranicznej szkoły położnych, względnie nieposiadające obywatelstwa polskiego, winny uzyskać uprzednio pozwolenie Ministra Spraw Wewnętrznych na wykonywanie czynności położnych na obszarze Państwa Polskiego.

W wypadkach nieposiadania obywatelstwa polskiego pozwolenia na wykonywanie czynności położnych udzielane będą jedynie na określony przeciąg czasu po stwierdzeniu, że właściwe państwo obce stosuje w tym względzie zasadę wzajemności.

Pozwolenie Ministra Spraw Wewnętrznych na wykonywanie czynności położnych służy jako dowód dla rejestracji.

§ 3. Szczegółowe obowiązki położnych określa instrukcja dla położnych, wydana przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Położna może być pozbawiona prawa wykonywania czynności czasowo lub stale w wypadkach:

a) uchylenia się od odbycia kursów przeszkolenia w razie stwierdzenia niedostatecznej znajomości zawodu,

b) kiedy zostanie stwierdzone, że położne dotknięte są niedołęstwem, chorobą lub nałogiem, wykluczającemi możność ponoszenia odpowiedzialności za pracę zawodową lub zagrażającemi zdrowiu ludzkiemu.

W razie stwierdzenia niedostatecznej znajomości zawodu powiatowa władza administracji ogólnej zobowiąże położną i wyznaczy jej najbliższy termin do odbycia uzupełniającego kursu przeszkolenia pod rygorem wzbronienia wykonywania czynności położnych. Zakaz wykonywania zawodu traci moc z chwilą przedłożenia przez położną dowodu odbycia kursu przeszkolenia.

Stwierdzenie istnienia niedołęstwa, choroby lub nałogu może być dokonane jedynie w drodze badania przez urzędową komisję lekarską.

§ 5. Urzędowa komisja lekarska, powołana do stwierdzenia istnienia niedołęstwa, choroby lub nałogu położnych, powodującego niemożność ponoszenia odpowiedzialności za pracę zawodową lub zagrażającego zdrowiu ludzkiemu, składa się z lekarzy, urzędujących przy właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, oraz lekarza powiatowego, urzędującego w miejscu siedziby właściwego urzędu wojewódzkiego. Urzędowa komisja lekarska przeprowadza badanie położnych jedynie na wniosek lekarza powiatowego, urzędującego przy powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej dla miejsca zamieszkania położnych.

O terminie i miejscu urzędowania komisji winien zawiadomić położną lekarz powiatowy na 14 dni przed obowiązkowem jej stawiennictwem. W razie niestawienia się położnej na komisję wojewódzka władza administracji ogólnej może zawiesić położną w wykonywaniu czynności aż do jej zbadania.

II. Szkoły położnych.

§ 6. Szkoły położnych mogą być:

1. państwowe,
2. komunalne,
3. prywatne.

Szkoły położnych państwowe są zakładane i prowadzone przez Państwo, szkoły komunalne — przez związki komunalne, szkoły zaś prywatne — przez osoby prawne i fizyczne.

Założenie i prowadzenie szkół położnych komunalnych i prywatnych wymaga zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 7. Minister Spraw Wewnętrznych będzie udzielał zezwoleń na założenie i prowadzenie szkół położnych komunalnych i prywatnych jedynie wówczas, gdy one odpowiadać będą przepisom art. 7 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o położnych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 316).

Osoby, ubiegające się o uzyskanie powolenia na otwarcie i wprowadzenie prywatnej szkoły położnych, winny przedłożyć do zatwierdzenia projekt statutu, regulaminu szkoły i planu nauki.

§ 8. Szkoły, prowadzone z naruszeniem obowiązujących przepisów, ulegną zamknięciu,

§ 9. Szkoła położnych odpowiadać winna następującym warunkom:

a) szkoła położnych może być prowadzona jedynie przy szpitalu publicznym, względnie zakładzie położniczym, posiadającym 40 łóżek położniczych;

b) szkoła położnych winna zabezpieczyć dostateczny materjał położniczy i ginekologiczny (kliniczny i polikliniczny) oraz w zakresie chorób wenerycznych i dziecięcych, niezbędny dla wypełniania programu nauczania. Ponadto szkoła położnych winna być zaopatrzona w dostateczny materjał pomocy naukowych (jak urządzenia laboratoryjne, tablice, modele itd.);

c) szkoła położnych może być prowadzona tylko przy takim zakładzie, względnie oddziale szpitala, który posiada wśród personelu wykwalifikowane pielęgniarki;

d) szkoła położnych winna być prowadzona przy takich zakładach położnych, względnie oddziałach położniczych szpitala publicznego które posiadają urządzony według wymogów nauki oddział osesków;

e) szkoła położnych może być założona i prowadzona tylko przy tych zakładach położniczych, które odpowiadają pod względem zabudowania, urządzenia wewnętrznego i higjeny przepisom, obowiązującym pod tym względem szpitale publiczne i są utrzymywane na poziomie współczesnych wymogów położnictwa.

§ 10. Personel szkoły położnych winien składać się z dyrektora, szkoły, najmniej 3 asystentów (wykładowców), oraz najmniej 3 ch położnych, pozostających wyłącznie na etacie szkoły.

§ 11. Dyrektorem szkoły położnych może być tylko lekarz położnik-ginekolog, który był conajmniej przez 6 lat asystentem państwowej szkoły położnych lub kliniki położniczo-ginekologicznej lub ordynatorem szpitala publicznego.

Stanowisko dyrektora szkoły położnych może być nadane tylko na podstawie wyników publicznego konkursu.

Dyrektora szkoły położnych komunalnej i prywatnej zatwierdza wojewoda, a w m. st. Warszawie — Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 12. Dyrektor szkoły położnych reprezentuje szkołę nazewnątrz i jest odpowiedzialny za całokształt spraw nauczania, administracji i gospodarstwa. Do jego obowiązków należy staranie się o uzyskanie odpowiedniego zespołu asystentów (wykładowców) i położnych drogą rozpisania konkursów, ułożenie planu nauki, zajęć praktycznych, dyżurów, egzaminów, ogłaszanie o rozpoczęciu kursów i przyjmowaniu uczenic oraz inne czynności, z prowadzeniem szkoły położnych związane. Dyrektor szkoły położnych obowiązany jest składać sprawozdania na żądanie władzy nadzorczej oraz być obecnym przy dokonywanych z jej ramienia inspekcjach.

W razie nieobecności dyrektora szkoły położnych zastępuje go jeden z wykładowców, przez dyrektora szkoły położnych wyznaczony, na którego przechodzę czasowo wszelkie uprawnienia i obowiązki dyrektora.

§ 13. Obowiązki asystentów i położnych szkolnych winny być określone w regulaminie szkoły.

§ 14. Przy każdej szkole położnych winna być czynna rada pedagogiczna, która jest organem pomocniczym dyrektora szkoły w zakresie spraw szkolenia.

§ 15. Okres nauczania w szkołach położnych trwa dwa lata i dzieli się na 4 semestry. Rok szkolny rozpoczyna się 1 października każdego roku kalendarzowego i trwa do sierpnia następnego roku. Semestry pierwszy i trzeci trwają po cztery miesiące, a drugi i czwarty po sześć miesięcy.

§ 16. Nauczanie w szkołach położnych dzieli się na: A) teoretyczne i B) praktyczne.

A. Nauczanie teoretyczne obejmować winno następujące przedmioty:

1) anatomja i fizjologja,
2) patologja ogólna ze szczególnem uwzględnieniem narządów rodnych,
3) higjena ogólna ze szczególnem uwzględnieniem narządów rodnych,
4) bakterjologja ogólna,
5) choroby zakaźne,
6) dezynfekcja i dezynsekcja,
7) ogólne pojęcie o środkach leczniczych, używanych w położnictwie i ich dawkowaniu,
8) pielęgnarstwo,
9) dietetyka,
10) ciąża, poród i połóg prawidłowy,
11) doraźna pomoc,
12) nauka o osesku,
13) ciąża, poród i połóg nieprawidłowy,
14) choroby weneryczne i prostytucja,
15) ogólne wiadomości o psychozach w związku z ciążą i porodem,
16) alkoholizm,
17) prawa i obowiązki położnych,

B. Nauczanie praktyczne obejmuje następujące działy:

1) praca na sali chorych, 2) praca na oddziale osesków, 3) praca na sali operacyjnej, 4) praca na sali porodowej, 5) porządek i gospodarstwo zakładowe (oddziałowe) i 6) praca w przychodniach dla ciężarnych i karmiących.

Ogólna liczba godzin teoretycznego i praktycznego nauczania, jak również liczba godzin, przypadających na poszczególne przedmioty, winna być uwzględniona w statucie szkoły łącznie z planem nauki, z tem jednak, aby ogólna liczba godzin dziennego nauczania nie przekraczała 8 godzin.

§ 17. Szczegółowy plan nauki i rozkład godzin opracowuje dyr. szkoły przy zachowaniu następujących zasad:

A. w zakresie nauczania teoretycznego:

1. w semestrze I-szym uczennice winny zapoznać się z podstawowemi wiadomościami o budowie i czynnościach organizmu, o najważniejszych odchyleniach patologicznych w tym zakresie, z podstawami higjeny ogólnej z ogólnemi pojęciami o chorobach zakaźnych z uwzględnieniem ogólnych wiadomości z bakterjologji (oraz o stosowaniu szczepionek i surowic), tudzież z dezynfekcji i dezynsekcji. Ponadto winny uczennice otrzymać wiadomości o środkach leczniczych, używanych w położnictwie, i ich dawkowaniu, wiadomości ogóloe z zakresu dietetyki oraz wiadomości ogólne z zasad pielęgniarstwa;

2. w semestrze drugim plan nauki winien przewidywać szczegółowe zapoznanie uczenic z przebiegiem prawidłowych: ciąży, porodu i połogu z ogólnym zarysem patologji i higjeny narządów płciowych kobiecych oraz z nauką o normalnym rozwoju, karmieniu i pielęgnowaniu oseska;

3. w semestrze trzecim nauka powinna być poświęcona wyłącznie zaznajomieniu uczenic z wszelkiemi odchyleniami od normalnego przebiegu ciąży, porodu i połogu;

4. w semestrze czwartym uczenice winny otrzymać niezbędne w ich pracy zawodowej wiadomości z zakresu chorób wenerycznych, psychjatrji, alkohologji, walki z prostytucją, etyki położnej oraz ustawodawstwo i przepisów dla przełożnych.

B. w zakresie nauczania praktycznego:

plan nauczania winien być w ten sposób ułożony, aby, począwszy od drugiego semestru, uczenica zapoznała się z pracą pielęgniarsko-położniczą na salach chorych, na oddziale osesków, na sali porodowej i operacyjnej oraz z porządkiem i gospodarstwem zakładowem (oddziałowem), wreszcie w trzecim i czwartym semestrze uczennice winny przystąpić do samodzielnego przyjmowania porodów, których każda uczenica winna przyjąć najmniej 15, zapoznać się z jaknajwiększą liczbą przebiegów porodów nieprawidłowych oraz część czasu poświęcić na pracę w przychodniach i poradniach dla ciężarnych i karmiących.

W razie zmniejszenia okresu nauczania uczenicę obowiązuje przyjęcie najmniej 12 porodów w ciągu kursu.

§ 18. Podczas pobytu uczenicy w szkole podlega ona przepisom regulaminu nauki i pracy w szkole i zakładzie położniczym, przy którym szkoła istnieje.

Przepisy te winny być uwzględnione w regulaminie szkoły, dołączonym do statutu.

Dyrektor szkoły może skreślić uczenicę z listy uczenic szkoły tylko na podstawie decyzji rady pedagogicznej szkoły po stwierdzeniu naruszenia przepisów przez uczenicę, względnie postępowania, niezgodnego z zasadami etyki przyszłej położnej.

§ 19. Minister Spraw Wewnętrznych może zezwolić na zmniejszenie okresu nauczania w szkołach położnych, jednak nie więcej, niż do 12 miesięcy.

§ 20. W wypadkach, gdy okres nauki wynosić będzie mniej, niż dwa lata, winien on być rozdzielony na dwa lub trzy semestry nauczania, przyczem postanowienia §§ 13—17 niniejszego rozporządzenia winny znaleźć zastosowanie proporcjonalnie do okresu nauczania, z tem jednak, że przy rocznym okresie nauczania już w pierwszym okresie winna uczenica zapoznać się teoretycznie i praktycznie z przebiegiem normalnych ciąży, porodu i połogu.

§ 21. Po ukończeniu państwowej lub komunalnej szkoły położnych uczenice winny przystąpić do egzaminu końcowego. Do egzaminu końcowego mogą być dopuszczone uczenice

które kończą szkołę z wynikiem zadawalającym co do przebiegu ich prac w zakresie teoretycznym i praktycznym i nie opuściły takiej liczby godzin, któraby mogła wpłynąć na powyższy wynik, oraz przyjęły najmniej 15, względnie 12 porodów samodzielnie. Egzamin końcowy odbywa się z udziałem delegata władzy aadzorczej, jako przewodniczącego.

§ 22. Komisja egzaminacyjna (§ 21) ocenia kwalifikacje uczenic, składających egzamin końcowy według czterech stopni: dobry z odznaczeniem, dobry, dostateczny i niedostateczny. Uczenice, które złożyły egzamin końcowy ze stopniem dobrym z odznaczeniem, dobrym lub dostatecznym, uzyskują dyplom z wyszczególnieniem uzyskanej oceny. Co do uczenic, które złożyły końcowy egzamin ze stopniem niedostatecznym, komisja egzaminacyjna orzeka, w jakim terminie uczennica może egzamin powtórzyć i czy powtórzenie egzaminu uzależnione będzie od powtórzenia kursu w całości, względnie częściowo.

Przy wręczaniu dyplomu uczenicy dyrektor odbiera od niej ślubowanie według następującej formuły:

„Uroczyście ślubuję, że ciężarnym, rodzącym i położnicom, które mojej pomocy zawezwą, bez względu na ich stosunki majątkowe i na wynagrodzenie, nieść ją będę jednakowo rzetelnie i według najlepszej swojej wiedzy i że przytem wszystkie obowiązki, jakie ciążą na położnej w myśl obowiązujących przepisów, spełniać będę punktualnie i sumiennie.“

§ 23. Absolwentki prywatnych szkół położnych mogą uzyskać prawo wykonywania zawodu położonych po złożeniu egzaminu w jednej z państwowych szkół położnych, względnie przed specjalną komisją egzaminacyjną.

W skład specjalnej komisji egzaminacyjnej wchodzi lekarz, urzędujący przy wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, jako przewodnicząhy. dyr. jednej z państwowych szkół położnych oraz dyr. i jeden z wykładowców prywatnej szkoły położnych, dla której uczenia powołuje się komisję. Specjalną komisję egaminacyjną powołuje wojewoda w wypadku zgłoszenia do egzaminu najmniej 20 kandydatek.

Do czynności specjalnej komisji egzaminacyjnej znajdują zastosowanie postanowienia § 22 niniejszego rozp.

III. Przeszkolenie położnych.

§ 24. Położne obowiązane są do odbywania w okresach pięcioletnich uzupełniających kursów przeszkolenia. Pierwszy kurs przeszkolenia położna winna odbyć po upływie 5-ciu lat od chwili ukończenia szkoły położnych.

§ 25. Obowiązek odbycia kursów przeszkalających (§ 24) dotyczy wszystkich położnych, z wyjątkiem położnych, któ-e:

a) ukończyły 60 rok życia,
b) pozostają w służbie przy zakładach położniczych, klinikach i szpitalach i
c) pozostają jako położne przy szkołach położnych.

Położne, wyszczególnione w punktach b) i c) niniejszego paragrafu, obowiązane są do odbycia kursu przeszkolenia po upływie 5-ciu lat od chwili rozwiązania stosunku służbowego.

§ 26. Położna może być zwolniona z obowiązku odbycia kursu przeszkolenia w następujących wypadkach:

1. o ile stan zdrowia położnej, względnie przeszkody materjalne lub familine na to nie pozwalają;
2. o ile położna wykaże się nienagannością pracy i wybitną liczbą porodów, stwierdzoną na podstawie jej dziennika urzęd.
3. o ile położna nie może bez szkody dla instytucji, wzgl. miejscowej ludności odbyć przeszkolenia w oznaczonym terminie.

O zwolnieniu z obowiązku odbycia kursu przeszkolenia orzeka właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej.

§ 27. Powiat. władza administracji ogólnej może zobowiązać położną do odbycia uzupełniającego kursu przeszkolenia poza terminem, określonym w § 24, w wypadkach:

a) zaprzestanie wykonywania zawodu dłużej, niy przez 1 rok;
b) stwierdzenie niedostatecznej znajomości zawodu.

§ 28. Kursy przeszkolenia odbyć się winny corocznie w miesiącach letnich przy szkołach położnych państw. i samorządowych,

§ 29. Kurs przeszkolenia trwa dni 30 i obejmuje sto godzin nauki teoretycznej i sto godzin zajęć praktycznych oraz ponadto 4 dyżury 24 godzinowe.

Plan nauki na kursie przeszkolenia układa dyr. szkoły położnych przy przestrzeganiu następujących zasad:

1. w zakresie teorji: 60 godzin należy poświęcić powtórzeniu wiadomości o przebiegu prawidłowych i nieprawidłowych ciąży, porodu i połogu, 20 godzin powtórzeniu wiadomości z higjeny noworodka i ogólnej i 20 godz. powtórzenia wiadomości z zakresu aseptyki, antyseptyki, dezynfekcji dezynsekcji, walki z chorobami epidemicznemi, wenerycznemi, prostytucją i alkoholizmem oraz przypomnieniu przepisów dla położnych;
2. w zakresie zajęć praktycznych plan kursu winien uwzględnić wszystkie fazy pracy zakładowej: izba przyjęć, oddział ciężarnych, oddział położnic, oddział osesków, sala porodowa oraz poradnie dla ciężarnych i karmiących, żłobki itp.

Uczestniczki kursu należy jaknajczęściej wzywać do asystowania przy porodach nieprawidłowych.

Liczba uczestniczek kursu winna odpowiadać ilości materjału klinicznego i poliklinicznego szkoły w tym stosunku, aby każda uczestniczka mogła w czasie kursu przyjąć samodzielnie najmniej 2 porody.

O ukończeniu kursu przeszkolenia powiat. władza administracji ogólnej czyni adnotację w dyplomie położnej.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 30. Postanowienia, zawarte w §§ 4 i 5 oraz §§ 24—20 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie również do położnych, które zostały zarejestrowa przez władze administracji ogólnej, przed wejściem w życie rozporządzenia Prezy-

zydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o położnych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 316).

§ 31. W razie naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia w stosunku do winnnych mają zastosowanie sankcje karne, przewidziane w art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o położnych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 316).

§ 32. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Wejherowo, dnia 26. I. 1926 r.

Starosta: Lipski.

20.
Stacja hodowlana stadnika zarodowego w Gnieżdżewie.

Podaję do ogólnej wiadomości, że utworzona została stacja hodowlana stadnika zarodowego u p. J. Kohnkego w Gnieżdżewie.

Wejherowo, dnia 30 stycznia 1929 r.
L. dz. I. a 578/29. W P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski.

21.
Uchwały Rady Komunalnej Kasy Oszczędności na powiat morski

z dnia 5. I. 1929 r.

dotyczące wyboru Zarządu K. K. O. oraz upoważniania do podpisywania za Kasę w Wejherowie i jej oddziale w Pucku.

1. Na przewodniczącego Rady Komunalnej Kasy Oszczędności został wybrany p. Teofil Scheiba z Wejherowa a na zastępcę przewodniczącego p. Józef Krause z Pierwoszyna.

2. Na naczelnika Zarządu Komunalnej Kasy Oszczędności wybrała Rada p. Starostę Lipskiego a na zastępcę naczelnika p. Aleksandra Meya z Wejherowa.

3. Na członków Zarządu Komunalnej Kasy Oszczędności w Wejherowie wybrano pp. Aleksandra Meya z Wejherowa i Hipolita Roszczynialskiego z Łężyc.

4. Do podpisywania dokumentów Komunalnej Kasy Oszczędności upoważniła Rada razem z Naczelnikiem Zarządu w Wejherowie p. Aleksandra Meya z Wejherowa, a do pełnienia tych funkcyj w oddziale tejże Kasy w Pucku p. Antoniego Miotka z Pucka.

5. Do podpisywania korespondencji bieżącej upoważniono kierowników Komunalnych Kas Oszczędności i to w Wejherowie p. Hirscha, w Pucku p. Derca.

Wejherowo, dnia 30 stycznia 1929 r.
L. dz. 2048/29 K. K. O.

Naczelnik
Zarządu Komunalnej Kasy Oszczędności
powiatu morskiego:
Lipski.

22.
Wyjaśnienie

do obwieszczenia w sprawie meljoracji gruntów na terenie powiatów kaszubskich (Orędownik pow. Morskiego nr. 47 z dnia 1 grudnia 1928 r.)

Dla uniknięcia jakichkolwiek nieporozumień w związku z obwieszczeniem podanem w nr. 47 Orędownika pow. Morskiego z dnia 1 grudnia 1928 r. w sprawie utworzenia przez Pomorską Izbę Rolniczą Oddziału Meljoracyjnego dla Kaszub z siedzibą w Pucku i wykonywania przez ten Oddział czynności w zakresie potrzeb meljoracyjnych rolników tutejszych — niniejszem wyjaśniamy co następuje:

Końcowy ustęp wspomnianego wyżej obwieszczenia, jak wiadomo, posiada następujące brzmienie:

„Nadmieniamy przytem, że Izba posiada od Ministerstwa Rolnictwa pewien fundusz przeznaczony na pokrywanie kosztów studjów i projektów meljoracyj rolnych na terenie powiatów kaszubskich tj. Morskiego, Kościerskiego i Kartuskiego oraz północnej części Chojnickiego. W ten sposób opracowywać projekty dla tych powiatów będziemy bezpłatnie".

Wynika z tego, że Izba Rolnicza z funduszu udzielonego przez Ministerstwo Rolnictwa pokrywa koszta pomiarów i niwelacji oraz opracowania projektów i kosztorysów meljoracji, to znaczy, że Oddział Meljoracyjny Izby od zainteresowanych rolników, chcących zawiązać spółkę wodną, nie pobiera opłat przewidzianych w taryfie Pom. Izby Rolniczej i pobieranych w innych powiatach Pomorza za zrobienie pomiarów i niwelacji oraz opracowanie projektu i kosztorysu danej meljoracji.

Jednakże to bezpłatne sporządzenie projektów meljoracyjnych przez Oddział Meljoracyjny Pom. Izby Rolniczej w Pucku bynajmniej nie dotyczy świadczeń w naturze, jakie winni udzielać zainteresowani na miejscu technikom pracującym z ramienia Izby (Oddziału Meljoracyjnego) przy pomiarach i niwelacji pól lub łąk. Świadczenia te, jak dostarczenie technikom będącym na zdjęciach robotników do pomocy, palików i słupków na repery w potrzebnej ilości, udzielenie technikom mieszkania i utrzymania przez czas pracy w polu oraz przywiezienie i odwiezienie techników od i do stacji kolejowej — wszystkie te świadczenia obowiązani są interesowani rolnicy udzielać bezinteresownie na koszt wspólny.

Taki jest zwyczaj i takie obowiązki są zawsze i wszędzie, gdy chodzi interesowanym rolnikom o przeprowadzenie meljoracji swych wadliwych gruntów i podniesienie wydajności i zamożności swych gospodarstw.

Toruń, dnia 30. 1. 29 r.

Pomorska Izba Rolnicza.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania. W gminach, w których sprawę traktowano odmiennie, należy ją załatwić w myśl wskazówek powyższych.

Wejherowo, dnia 31. 1. 29 r.

Starosta: Lipski.

OGŁOSZENIA.

Ogłoszenie.

Na podstawie art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) podaje się do publicznej wiadomości, że Magistrat miasta Gdyni przystępuje do opracowania planu zabudowania:

1) dalszej części osiedla Oksywia ograniczonej jak następuje:

a) południowa granica tej części prowadzi, począwszy od zatoki Puckiej, na zachód przez latarnię morską, drogą od latarni morskiej do publicznej drogi parceli 88, od tejże drogi południową granicą parcel 80 i 46 do drogi publicznej przy nowym domie sióstr, od tejże drogi na zachodni wylot szosy prowadzącej do Obłuża przy gruncie p. Płockiego, dalej granicą p. Płockiego wzdłuż granicy pomiędzy gruntami p. Płockiego i gminy kościelnej, dalej drogą prywatną gminy kościelnej do drogi publicznej biegnącej pomiędzy gruntami p. Hellmannowej i p. Sliwińskiego wzdłuż tej drogi i dalej granicą pomiędzy gruntami p. Hellmannowej i p. Sliwińskiego do obrębowej granicy z Obłużem,

b) zachodnia i północna część prowadzi granicą obrębową pomiędzy obrębami Oksywie i Obłuże,

c) wschodnią granicę tworzy brzeg zatoki Puckiej.

2) Bloku 77 w obrębie Gdynia położonego pomiędzy lasem państwowym i ulicami Nr. 66, 59 i 65 na gruncie p. Siega itd.

3) Zmiany ulicy Cichej Nr. 50 pomiędzy ulicami Nr. 53, Lipową Nr. 55.

4) Zmiany ulicy na gruncie p. Marszalla Juljusza itd. pomiędzy ulicą Nr. 72 wzdłuż lasu państwowego i ulicą Nr. 60.

5) Zmiany nowozaprojektowanej ulicy Nr. 50 od ulicy Lipowej do obrębu Redłowa równolegle do ulicy Swiętojańskiej i Szosy Gdańskiej.

Z treścią mającego być sporządzonym projektu planu zabudowania z zmian zaprojektowanych ulic interesowani mogą zgłaszać do Magistratu wnioski dotyczące wyżej wspomnianego planu zabudowania do dnia 31. I. 1929 r.

Gdynia, dnia 21 stycznia 1929 r.

Magistrat miasta Gdyni

z pol. Inż. W. Jaszkowski

Miejski Radca Budowlany.

Nakładem Wydziału Powiatowego w Wejherowie. Odpowiedzialny redaktor Augustyn Westphal, Wejherowo
Drukiem „Drukarni Kaszubskiej“ w Wejherowie.